

ضمیمه شماره: ۳

قانون مجازات ایران و لیبی

برای اعمال مجازاتها علیه اشخاصی که بطور مستقیم مبادرت به انجام سرمایه‌گذاری‌های عمده در جهت تقویت توان ایران یا لیبی در زمینه توسعه منابع نفتی آنها نموده، و یا اقلام یا تکنولوژی خاصی را صادر می‌کنند که امکانات تسلیحاتی یا هوانوردی لیبی را افزایش می‌دهد یا توانایی لیبی برای توسعه منابع نفتی را بیشتر می‌کند. و حصول اهدافی دیگر مجلس سنا و مجلس نمایندگان ایالات متحده آمریکا در مجمع کنگره این قانون را تصویب کردند.

بخش ۱. عنوان اختصاری

به این قانون می‌توان تحت عنوان "قانون ۱۹۹۶ مجازاتها علیه ایران و لیبی" اشاره کرد.

بخش ۲. یافته‌ها

کنگره تشخیص می‌دهد که:

۱. تلاشهای حکومت ایران برای دستیابی به تسلیحات امحای جمعی و وسائل پرتاب آنها و حمایت آن از اقدامات تروریسم بین‌المللی، امنیت ملی و مصالح سیاست خارجی ایالات متحده و آن دسته از کشورهایی را که ایالات متحده دارای اهداف مشترک استراتژیک و سیاست خارجی با آنهاست، به مخاطره می‌اندازد.
۲. هدف جلوگیری از گسترش تسلیحات امحای جمعی و اقدامات تروریسم بین‌المللی از طریق سیاستهای دوجانبه و چند جانبه فعلی، مستلزم تلاشهای بیشتر به منظور محروم کردن ایران از دسترسی به منابع مالی برای تداوم برنامه‌های تسلیحات هسته‌ای، شیمیایی، بیولوژیکی و موشکی این کشور می‌باشد.
۳. حکومت ایران از امکانات دیپلماتیک و نهادهای شبه دولتی خارج از ایران به منظور ترغیب عملیات تروریسم بین‌المللی و کمک به برنامه‌های تسلیحات هسته‌ای، شیمیایی و بیولوژیکی و موشکی استفاده می‌کند.

۴. قصور حکومت لیبی در راستای قبول قطعنامه‌های ۷۳۱، ۷۴۸ و ۸۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد، حمایت از تروریسم بین‌المللی و تلاش در جهت دستیابی به تسلیحات امحای جمعی، تهدیدی نسبت به صلح و امنیت بین‌المللی تلقی می‌شود که امنیت ملی و مصالح سیاست خارجی آمریکا و کشورهای راکه ایالات متحده دارای اهداف مشترک استراتژیک و سیاست خارجی با آنهاست، به مخاطره می‌اندازد.

بخش ۳. اعلام سیاست

الف) سیاست نسبت به ایران: کنگره اعلام می‌کند که سیاست ایالات متحده این است که از طریق محدود ساختن گسترش توانایی ایران برای کشف منابع، استخراج، پالایش نفت یا انتقال آن از طریق لوله، ایران را از توان حمایت از اقدامات تروریسم بین‌المللی و تأمین بودجه برای ساخت یا خرید تسلیحات امحای جمعی و وسائل پرتاب آنها محروم سازد.

ب) سیاست نسبت به لیبی: کنگره همچنین اعلام می‌کند که سیاست ایالات متحده آمریکا این است که لیبی رابه قبول تعهدات مندرج در قطعنامه‌های ۷۳۱ و ۷۸۴ و ۸۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد وادارد که شامل پایان دادن کامل به حمایت از اقدامات تروریسم بین‌المللی و تلاش در جهت توسعه و دستیابی به تسلیحات امحای جمعی است.

بخش ۴. رژیم چندجانبه

الف) مذاکرات چندجانبه: جهت پیشبرد اهداف بخش ۳، کنگره مصرأ از رئیس جمهور می‌خواهد تا بی‌درنگ تلاشهای دیپلماتیک را هم در مجامع بین‌المللی نظیر سازمان ملل متحد و هم بطور دوجانبه با متحدان ایالات متحده در جهت برقراری رژیم مجازاتهای چندجانبه علیه ایران، شامل مقررات محدودکننده توسعه منابع نفتی آن، آغاز نماید که ایران را از تلاش برای انجام فعالیتهای مندرج در بخش ۲ باز خواهد داشت.

ب) گزارشها به کنگره: رئیس جمهور باید ظرف کمتر از یک سال پس از تاریخ تصویب این قانون و پس از آن بطور متناوب، درباره میزان موفقیت تلاشهای دیپلماتیک که در بخش فرعی الف ذکر آن رفت، به کمیته‌های کنگره گزارش دهد. هر گزارش باید شامل موارد زیر باشد:

۱. کشورهایی که موافقت نموده‌اند تا اقداماتی در جهت پیشبرد اهداف مندرج در بخش ۳ در مورد ایران، به انجام رسانند و شرح آن اقدامات و؛
۲. کشورهایی که با انجام اقدامات مندرج در بند (۱)، موافقت نکرده‌اند و در مورد آن

کشورها، سایر اقداماتی (علاوه بر اقدامات مندرج در بخش فرعی (ت)) که رئیس جمهور توصیه می‌نماید تا ایالات متحده به اهداف مندرج در بخش ۳ در مورد ایران دست یابد.

(پ) لغو: رئیس جمهور می‌تواند اجرای مواد بخش ۵ (الف) را با در نظر گرفتن منافع اتباع یک کشور لغو نماید، مشروط بر اینکه:

۱. آن کشور موافقت کرده باشد اقداماتی به عمل آورد، از جمله مجازاتهای اقتصادی، که ایران را از تلاش در جهت اجرای فعالیتهای مذکور در بخش ۲ باز خواهد داشت، و اطلاعات مورد نظر بخش فرعی (ب) (۱) را در گزارش خواست شده در بخش فرعی (ب) گنجانیده باشد.

۲. رئیس جمهور باید حداقل ظرف ۳۰ روز قبل از اجرای لغو، موارد مندرج در بخش ۵ (الف) کمیته‌های ذریبط کنگره را از تصمیم خود در اجرای لغو، آگاه نماید.

(ت) افزایش مجازاتها

۱. مجازاتها: در مورد اتباع کشورها، بجز آن کشورهایی که رئیس جمهور دستور لغو موارد بخش فرعی (پ) را اعلام نموده، هر زمان پس از آنکه اولین گزارش طبق بخش فرعی (ب) تسلیم گردد، بخش ۵ (الف) باید از راه جایگزین کردن ۲۰/۰۰۰/۰۰۰ دلار بجای ۴۰/۰۰۰/۰۰۰ دلار و جایگزین کردن ۵/۰۰۰/۰۰۰ دلار به جای ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ دلار به اجرا درآید.

۲. گزارش به کنگره: رئیس جمهور باید در مورد هر کشوری که بند (۱) در مورد آن به اجرا در می‌آید، به کمیته‌های ذریبط کنگره گزارش دهد.

(ث) گزارش موقت در مورد مجازاتهای چندجانبه؛ نظارت

رئیس جمهور باید ظرف کمتر از ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون به کمیته‌های ذریبط کنگره در موارد زیر گزارش دهد:

۱. آیا کشورهای عضو اتحادیه اروپا، جمهوری کره، استرالیا، اسرائیل یا ژاپن جهت اعمال مجازاتهای تجاری بر اشخاص یا مؤسسات وابسته آنها که به تجارت می‌پردازند، یا در ایران یا لیبی سرمایه‌گذاری می‌کنند، دارای موازین قانونی و یا اداری هستند یا نه؛

۲. میزان و طول مدت هر مورد از اجرای مجازاتها؛

۳. به اجرای درآوردن هر تصمیم سازمان تجارت جهانی یا سازمان قبلی آن در

خصوص مجازاتها.

بخش ۵. اعمال مجازاتها

الف) مجازاتها نسبت به ایران

به استثنای مواردی که در بخش فرعی (ج) مقرر شده است، رئیس جمهور باید دو یا تعداد بیشتری از مجازاتهای مندرج در بندهای ۱ تا ۶ بخش ۶ را در مورد شخصی به اجرا گذارد که به تشخیص رئیس جمهور، با آگاهی، در روز به اجرا درآمدن این قانون یا بعد از آن اقدام به سرمایه‌گذاری ۴۰ میلیون دلاری یا بیش از آن کرده است (یا ترکیبی از سرمایه‌گذاری‌های حداقل ۱۰ میلیون دلاری که ظرف ۱۲ ماه ۴۰ میلیون دلار یا بیش از آن شود) که بطور مستقیم و به میزان قابل ملاحظه به افزایش توانایی ایران در جهت توسعه منابع نفتی ایران کمک کند.

ب) مجازاتهای اجباری نسبت به لیبی

۱. نقض معاملات ممنوع شده - بجز مواردی که در بخش فرعی (ج) مقرر شده است، رئیس جمهور باید دو یا تعداد بیشتری از مجازاتهای مندرج در بندهای (۱) تا (۶)، بخش ۶ را در مورد شخصی به اجرا گذارد که به تشخیص رئیس جمهور، با آگاهی، در روز به اجرا درآمدن این قانون و یا بعد از آن، اقدام به صدور و انتقال کالا کرده یا به هر صورت کالا، خدمات، تکنولوژی یا اقلام دیگری برای لیبی فراهم نموده است که طبق بند ۴ (ب) یا ۵ قطعنامه ۷۴۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد که در ۳۱ مارس ۱۹۹۲ به تصویب رسید، یا طبق بند ۵ یا ۶ قطعنامه ۸۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد، مصوب ۱۱ نوامبر ۱۹۹۳ ممنوع اعلام شده، مشروط بر اینکه این اقلام بطور چشمگیر و از نظر مادی:

الف) به توان لیبی در کسب تسلیحات شیمیایی، بیولوژیکی یا هسته‌ای کمک کرده یا تعداد و انواع سلاحهای پیشرفته متعارف آن کشور را تغییر دهد یا توان نظامی یا شبه نظامی لیبی را بالا ببرد؛

ب) به توان لیبی در توسعه منابع نفتی این کشور کمک کند؛ یا

پ) به توان لیبی در حفظ قابلیت هوانوردی خود یاری رساند.

۲. سرمایه‌گذاری‌هایی که به توسعه منابع نفتی کمک کند. به استثنای مواردی که در بخش فرعی (ج) مقرر شده است، رئیس جمهور باید دو یا تعداد بیشتری از مجازاتهای مندرج در بند (۱) تا (۶) بخش ۶ را در مورد شخصی به اجرا گذارد که به تشخیص رئیس جمهور، با آگاهی، در روز به اجرا درآمدن این قانون یا بعد از آن اقدام به سرمایه‌گذاری ۴۰ میلیون دلاری یا بیش از آن کرده است (یا هر ترکیبی از سرمایه‌گذاری‌های حداقل ۱۰ میلیون دلاری که در ظرف ۱۲ ماه ۴۰ میلیون دلار یا بیش از آن شود) که بطور مستقیم و به میزان قابل ملاحظه‌ای به افزایش توانایی لیبی در توسعه منابع نفتی کمک کند.

ب) اشخاصی که مجازات‌ها علیه آنها اعمال می‌شود:

مجازات‌هایی که در بخشهای فرعی (الف) و (ب) تشریح شد، در مورد اشخاص زیر اعمال خواهد شد:

۱. اشخاصی که به تشخیص رئیس جمهور اقدام به فعالیتهای مندرج در بخش فرعی (الف) یا (ب) نموده‌اند.

۲. اشخاصی که به تشخیص رئیس جمهور:

الف) شخص حقوقی جانشین شخصی است که در بند (۱) به آن اشاره شد؛

ب) شرکت مادر یا فرعی شخصی است که در بند (۱) بدان اشاره شد، چنانچه آن شرکت مادر یا فرعی از روی آگاهی، اقدام به فعالیتهایی نموده باشد که در بند (۱) بدان اشاره شد؛ یا

پ) شرکت وابسته به شخصی که در بند (۱) بدان اشاره شد، چنانچه آن شرکت وابسته با آگاهی، اقدام به فعالیتهایی نموده باشد که در بند (۱) بدان اشاره شد و اگر آن شرکت در واقع نظارت شخصی باشد که در بند (۱) به آن اشاره شد، از لحاظ این قانون به اشخاص و مؤسساتی که در این بخش فرعی تعریف شده‌اند، به عنوان "شخص مورد مجازات" اشاره می‌شود.

ت) اعلان در (نشریه) فدرال رجیستر

رئیس جمهور باید ترتیبات اعلان فهرست اشخاص و مؤسسات کنونی مشمول مجازاتهای این قانون را در (نشریه) فدرال رجیستر فراهم سازد. موارد حذف و اضافه اشخاص و مؤسسات به این فهرست نیز اعلان خواهد شد.

ث) انتشار طرحها

رئیس جمهور باید ترتیبات اعلان فهرست تمامی طرحهای مهم را که بطور رسمی در بخش نفت و گاز ایران ارائه گردیده، در (نشریه) فدرال رجیستر فراهم سازد.

ج) استثنائات

رئیس جمهور ملزم نیست که مجازاتهای مندرج در بخش فرعی (الف) یا (ب) را در موارد زیر اعمال و یا ادامه دهد:

۱. در مورد تهیه اقلام و خدمات دفاعی؛

الف) براساس قراردادهای منعقد، اصلی و فرعی موجود از جمله اعمال اختیار در

مورد کمیت تولید در جهت تأمین الزامات اساسی امنیت ملی ایالات متحده آمریکا،
 ۱. در مورد تهیه ارقام دفاعی یا خدمات دفاعی:

الف) بر مبنای قراردادهای اصلی و فرعی موجود، از جمله مواردی که انتخاب می‌شود که مقدار تولید به حدی برسد که نیازمندی‌های اساسی امنیت ملی ایالات متحده تأمین شود؛

ب) اگر رئیس جمهور تشخیص دهد و به صورت مکتوب اعلام کند شخصی که در غیر این صورت باید موضوع مجازات قرار گیرد، منبع اصلی صدور ارقام یا خدمات دفاعی است؛ و اینکه ارقام یا خدمات دفاعی مزبور اساسی است؛ و اینکه منابع دیگر به سهولت یا با زحمت معقول در دسترس نیست.

پ) اگر رئیس جمهور تشخیص دهد، و کتباً اعلام کند که این گونه ارقام یا خدمات براساس موافقتنامه‌های تولید مشترک دفاعی برای امنیت ملی ضروری است؛

۲. در مورد تهیه این گونه تولیدات، همان گونه که در بند ۳۰۸ (۴) قرارداد ۱۹۷۹ توافقنامه‌های تجاری [19 U.S.C 2518 (4)] هر کشور خارجی یا مؤسسه فرعی دولتی که طبق بند (۱) (b) 301 آن قانون [19 U.S.C. 2511 (b)(1)]؛

۳. محصولات، تکنولوژی یا خدماتی که براساس قراردادهای منعقد شده قبل از تاریخی که رئیس جمهور ترتیب انتشار نام شخصی را که مورد مجازات قرار گرفته در (نشریه) فدرال رجیستر فراهم کند، تهیه شده باشد.

الف) قطعات یدکی که برای تولیدات یا تولید در ایالات متحده اساسی است؛

ب) قطعات تشکیل دهنده، نه تولیدات تکمیل شده‌ای که برای تولیدات یا تولید در ایالات متحده اساسی است؛

پ) ارائه خدمات یا نگهداری معمول از تولیدات، تا حدی که منابع جایگزین دیگر به سهولت یا با زحمت معقولی در دسترس نیست.

۴. اطلاعات یا تکنولوژی که برای تولیدات یا تولید در ایالات متحده اساسی است؛

۵. داروها، وسایل پزشکی یا دیگر ارقام انسان دوستانه.

بخش ۶. شرح مجازاتها

مجازاتهایی که طبق بخش ۵ علیه شخص مورد مجازات اعمال می‌شود، به قرار زیر است:

۱. کمک بانک صادرات و واردات آمریکا^۱ برای صادرات به شخص مورد مجازات - رئیس جمهور می‌تواند به بانک صادرات و واردات ایالات متحده دستور دهد از صدور

1. Export- Import Bank

ضمانتنامه، بیمه نامه، تمدید اعتبار، یا مشارکت در تمدید اعتبار مربوط به صدور هر نوع کالا یا خدمات به شخص مورد مجازات اجتناب کند.

۲. مجازات صادراتی - رئیس جمهور می تواند به حکومت ایالات متحده دستور دهد هیچ گونه پروانه مخصوص و هیچ گونه مجوز خاص یا اختیار برای صدور هر نوع کالا یا تکنولوژی به شخص مورد مجازات، بر مبنای قوانین زیر صادر و اعطا نکند:

(I) قانون ۱۹۷۹ مدیریت صادرات؛

(II) قانون کنترل صدور تسلیحات؛

(III) قانون ۱۹۵۴ انرژی هسته‌ای؛

(IV) هر قانون دیگری که بررسی و تصویب قبلی حکومت ایالات متحده را به عنوان

شرط صدور یا صدور مجدد کالا و ارائه خدمات را ضروری می‌شمارد؛

۳. وام از مؤسسات مالی ایالات متحده: حکومت ایالات متحده می تواند ارائه وام و هرگونه اعتبار به میزان بیش از ۱۰ میلیون دلار طی ۱۲ ماه توسط هر موسسه مالی آمریکا به شخص مورد مجازات را ممنوع کند، مگر آنکه آن شخص در زمینه کاهش آلام انسانی فعالیت کند و وامها، یا اعتبارات به منظور چنین فعالیتهایی اعطا شده باشد.

۴. ممنوعیتهایی علیه مؤسسات مالی: ممنوعیتهای زیر را می توان علیه شخص مورد مجازات که یک مؤسسه مالی است، اعمال کرد:

(الف) منع تعیین به عنوان معامله گر اولیه: هیئت امنای سیستم فدرال رزرو یا بانک فدرال رزرو نیویورک، هیچ کدام نمی توانند این دسته از مؤسسات مالی را به عنوان معامله گر اولیه اوراق بدهی حکومت آمریکا تعیین نموده و یا اگر پیشتر به عنوان معامله گر اولیه تعیین شده‌اند، به آنها اجازه ادامه فعالیت دهند.

(ب) منع خدمات به عنوان امانت دار وجوه دولتی: این گونه مؤسسات مالی نباید به عنوان کارگزار حکومت ایالات متحده عمل کنند یا اموال حکومت آمریکا در نزد آنها به ودیعه گذارده شود. اعمال هر یک از مجازات‌ها طبق بند فوعی (الف) یا (ب) باید به عنوان یک مجازات جهت برآورده ساختن موارد بخش ۵ و اعمال هر دو مجازات باید به عنوان ۲ مجازات جهت دستیابی به اهداف موارد بخش ۵ در نظر گرفته شود.

۵. مجازات خرید: حکومت ایالات متحده نباید هیچ نوع اقلام یا خدماتی را از شخص مورد مجازات خریداری نموده و یا هیچ نوع قرارداد خرید با وی منعقد کند.

۶. افزایش مجازاتها: رئیس جمهور می تواند مجازاتهایی را طبق قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی (50 U.S.C.1701) در جهت محدود ساختن واردات از جانب شخص مورد مجازات، اعمال نماید.

بخش ۷. نظرات مشورتی

وزیر امور خارجه می‌تواند بنا به درخواست هر شخصی نظر مشورتی خود را به آن شخص، که آیا براساس این قانون فعالیتهای پیشنهادی آن شخص موجب اعمال مجازات علیه آن می‌شود، اعلام کند. هر شخصی که با حسن نیت به چنان نظر مشورتی اعتماد کند که اعلام می‌دارد فعالیتهای پیشنهادی آن شخص در چارچوب چنین مجازاتهایی قرار نمی‌گیرد، با سپس به چنین فعالیتهایی پردازد، نباید به دلیل آن فعالیتهای، موضوع چنین مجازاتهایی قرار بگیرد.

بخش ۸. لغو مجازاتها

الف) ایران: الزام قانونی طبق بخش ۵ (الف) برای اعمال مجازات علیه ایران وقتی دیگر فاقد قوت قانونی خواهد بود که رئیس جمهور تشخیص دهد و به کمیته‌های ذیربط کنگره اطلاع دهد که ایران:

۱. از تلاشهای خود برای طراحی، تولید، توسعه، ساخت یا دسترسی به:

الف) ادوات انفجار هسته‌ای یا مواد و تکنولوژی مربوط به آن؛

ب) تسلیحات شیمیایی و بیولوژیکی؛ و

پ) موشکهای بالستیک و تکنولوژی پرتاب موشک بالستیک دست برداشته؛ و

۲. از فهرست کشورهای خارجی شده‌است که حکومتهايشان از لحاظم بخش ۶ (د) قانون ۱۹۷۹ مدیریت صادرات، بارها به فعالیتهای تروریسم بین‌المللی کمک کرده‌اند.

ب) لیبی: الزام قانونی طبق بخش ۵ (ب) برای اعمال مجازات علیه لیبی وقتی دیگر فاقد قوت قانونی خواهد بود که رئیس جمهور تشخیص دهد و به کمیته‌های ذیربط کنگره اطلاع دهد که لیبی الزامات قطعنامه‌های ۷۳۱، مورخ ۲۱ ژانویه ۱۹۹۲، ۷۴۸ مورخ ۳۱ مارس ۱۹۹۲ و ۸۸۳ مورخ ۱۱ نوامبر ۱۹۹۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد را برآورده ساخته است.

بخش ۹. مدت مجازاتها؛ اختیارات رئیس جمهور برای لغو مجازاتها

الف) تعویق مجازاتها

۱. مشورت - در صورتی که رئیس جمهور تصمیم مندرج در بخش ۵ بند (الف) یا

(ب) را در مورد شخص بیگانه اتخاذ کند کنگره از وی می‌خواهد که بی‌درنگ با حکومتی که واجد صلاحیت اصلی بر آن شخص بیگانه است، از لحاظ اعمال مجازاتها بر مبنای این قانون، به مشورت پردازد.

۲. اقدامات حکومت واجد صلاحیت- به منظور به انجام رساندن مشورت‌های مقرر در بند (۱) یا حکومت ذریبط، رئیس جمهور می‌تواند طبق این قانون اعمال مجازات‌ها را به مدت ۹۰ روز به تعویق اندازد. رئیس جمهور بدنبال مشورت‌های مزبور باید بی‌درنگ مجازات‌ها را به اجرا بگذارد، مگر آنکه تشخیص دهد و به کنگره نیز اطلاع دهد که حکومت (واجب صلاحیت) برای خاتمه بخشیدن به درگیری شخص بیگانه در فعالیت‌هایی که منجر به تشخیص رئیس جمهور بر مبنای بخش ۵ (الف) یا (ب) در مورد آن شخص شده‌بود، اقدامات مشخص و مؤثری، از جمله اعمال جریمه‌های متناسب به حسب وضعیت، را اتخاذ کرده‌است.

۳. تعویق اضافی اعمال مجازات‌ها- رئیس جمهور می‌تواند اعمال مجازات‌ها را برای مدت ۹۰ روز دیگر به تعویق اندازد، مشروط بر اینکه تشخیص دهد و به کنگره اطلاع دهد که حکومت واجد صلاحیت اصلی بر شخص مربوط در جریان اتخاذ اقدامات مندرج در بند ۲ می‌باشد.

۴. گزارش به کنگره: رئیس جمهور ظرف حداکثر ۹۰ روز پس از تشخیص خود در چارچوب بخش ۵ (الف) یا (ب)، باید به کمیته‌های ذریبط کنگره گزارشی دربارهٔ وضعیت مشورت‌هایش با دولت خارجی مورد بحث در این بخش فرعی و مبنای هرگونه تشخیص براساس بند ۳ تسلیم کند.

ب) مدت مجازات‌ها

مجازات‌های مندرج در بخش ۵ به ترتیب زیر به قوت خود باقی خواهد بود:

۱. به مدت حداقل دو سال از تاریخ اعمال
۲. تا زمانی که رئیس جمهور تشخیص دهد و به کنگره اطلاع دهد شخص مورد مجازات دیگر در اموری که منجر به اعمال مجازات شده‌است، فعالیت ندارد و رئیس جمهور مطمئن شود که این شخص از روی آگاهی در آینده درگیر چنین فعالیت‌هایی نخواهد شد. استثنائاً در این صورت این مجازات‌ها حداقل یک سال ادامه خواهند یافت.

ب) لغو مجازات‌ها توسط رئیس جمهور

۱. اختیارات: رئیس جمهور می‌تواند الزام مندرج در بخش ۵ برای اعمال مجازات یا مجازات‌ها علیه شخص مندرج در بخش ۵ (پ) را لغو کند؛ و می‌تواند مجازات‌ها یا مجازات‌های تمدید شده طبق بخش فرعی (ب) را خاتمه بخشد؛ مشروط بر اینکه ۳۰ روز یا بیشتر از تشخیص او و گزارش وی به کمیته‌های ذریبط کنگره مبنی بر اینکه استفاده از اختیاراتش برای چنین لغوی که برای منافع ملی آمریکا اهمیت دارد، گذشته باشد.
۲. محتوای گزارش: هر گزارشی طبق بند (۱) شامل استدلال مشخص و مفصل در

مورد تشخیص طبق بند (۱) خواهد بود، از جمله:

(الف) تشریح رفتاری که منجر به حصول چنین تشخیصی طبق بخش ۵ (الف) یا (ب) بسته به مورد، شده است.

(ب) در مورد شخص خارجی باید تلاشهایی را تشریح کند که به منظور تضمین همکاری حکومت واجد صلاحیت اصلی بر شخص مورد مجازات جهت خاتمه دادن یا در صورت اقتضاء، جبران آن دسته از فعالیتها که منجر به چنین تشخیصی شده، بر مبنای بخش ۵ (الف) یا (ب)، بسته مورد صورت گرفته است.

(پ) ارائه برآوردی از اهمیت

(I) تأمین اقلامی که در بخش ۵ (الف) درخصوص توان ایران در توسعه منابع نفتی شرح آن رفت؛

(II) تأمین اقلامی که در بخش ۵ (ب) (۱) در مورد توانایی لیبی مندرج در زیر بند (الف) یا (ب) (پ) بخش ۵ (ب) (۱) یا سرمایه گذاری که در بخش ۵ (الف) یا (ب) (۲) در مورد توان لیبی در توسعه منابع نفتی آن کشور شرح آن رفت.

(ت) گزارشی از برخورد آمریکا در مواردی که شخص درگیر فعالیتهای دیگری که مشمول بخش ۵ (الف) یا (ب) می باشد، ارائه کند.

۳. تأثیر گزارش مربوط به لغو مجازاتها: اگر رئیس جمهور براساس بند (۱) در مورد لغو مجازاتها درخصوص شخص مورد مجازات به موجب بخش ۵ (پ) گزارشی ارائه کند، مجازاتهای مندرج در بخش ۵ (الف) یا (ب) نباید بر آن شخص مورد مجازات در دوران سی روزی که در بند (۱) به آن اشاره شده، اعمال گردد.

بخش ۱۰. گزارشهای لازم

(الف) ارائه گزارش درباره برخی اقدامات بین المللی

رئیس جمهور باید قبل از انقضای ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون و بعد از آن، هر ۶ ماه یکبار طی گزارشی به کمیته های ذیربط کنگره تشریح کند که:

۱. رئیس جمهور در جهت بسیج مبارزه چند جانبه برای ترغیب همه کشورها به اعمال فشار علیه ایران، به منظور متوقف ساختن برنامه های تسلیحات هسته ای، شیمیایی، بیولوژیکی و موشکی و حمایت این کشور از اقدامات تروریسم بین المللی، چه تلاشهایی انجام داده است.

۲. رئیس جمهور برای ترغیب دیگر حکومتها به اینکه از ایران بخواهند حضور دیپلماتها و نمایندگان دیگر نهادهای حکومتی، نظامی یا شبه حکومتی خود را کاهش دهد و دیپلماتها یا نمایندگان دولت ایران را که در اشغال سفارتخانه آمریکا در تهران در ۴ نوامبر

۱۹۷۹ یا بدنبال آن در نگهداری گروگانهای ایالات متحده برای ۴۴۴ روز مشارکت داشته‌اند، اخراج کنند، چه اقدامی به عمل آورده‌است.

۳. تا چه حد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بطور مرتب از تمام تأسیسات هسته‌ای، از جمله آن دسته از تأسیساتی که در حال حاضر در دست ساخت می‌باشد، بازدید می‌کند.

۴. ایران چگونه از دیپلماتهای ایرانی و نمایندگان دیگر نهادهای حکومتی، نظامی، یا شبه حکومتی ایران در جهت پیشبرد اقدامات تروریستی یا توسعه یا ادامه برنامه‌های تسلیحات هسته‌ای، شیمیایی، بیولوژیکی و موشکی استفاده می‌کند.

ب) گزارشهای دیگر

رئیس جمهور باید تضمین نماید که موارد زیر بطور مرتب به کنگره گزارش شود:

۱. توانایی هسته‌ای و دیگر توانایی‌های نظامی ایران، همان‌گونه که بر مبنای بخش ۶۰۱ بند (الف) قانون ۱۹۷۸ مربوط به عدم گسترش سلاحهای هسته‌ای و بخش ۱۶۰۷ قانون اجازه دفاع ملی برای سال مالی ۱۹۹۳ ضروری دانسته شده‌است؛
۲. حمایت ایران از فعالیتهای تروریسم بین‌المللی که به عنوان بخشی از گزارش سالانه وزارت امور خارجه درباره تروریسم بین‌المللی می‌باشد.

بخش ۱۱. تصمیمات غیر قابل پژوهش

تصمیم به اعمال مجازاتها بر مبنای این قانون در هیچ دادگاهی قابل پژوهشخواهی نخواهد بود.

بخش ۱۲. استثنا در خصوص برخی فعالیتها

هیچ موردی در خصوص فعالیتهای مشمول الزامات گزارش‌دهی زیر عنوان ۵ قانون ۱۹۴۷ مربوط به امنیت ملی قابل اجرا نخواهد بود.

بخش ۱۳. تاریخ اجرا و خاتمه

الف) تاریخ اجرا: این قانون از روز تصویب به مورد اجرا درخواهد آمد.

ب) خاتمه: این قانون پنج سال پس از روز تصویب قوت قانونی نخواهد داشت.

بخش ۱۴. تعاریف

آنگونه که در این قانون بکار رفته است:

۱. اقدام تروریسم بین‌المللی: اصطلاح اقدام تروریسم بین‌المللی به عملی اطلاق

می شود که:

(الف) برای جان انسان خشونت آمیز یا خطرناک باشد و ناقض قوانین جزایی ایالات متحده یا هر کشوری دیگری باشد یا اینکه ارتکاب آن در حوزه صلاحیت ایالات متحده یا هر کشور دیگری جرم جنایی محسوب شود؛

(ب) ظاهراً با اهداف زیر صورت گیرد؛

(I) ایجاد ارعاب و وحشت و فشار بر اشخاص غیر نظامی؛

(II) اعمال نفوذ بر سیاست حکومت از طریق ارعاب و فشار؛

(III) تأثیرگذاری بر رفتار حکومت از طریق سوء قصد یا آدم ربایی.

۲. کمیته های ذریبخت کنگره: اصطلاح "کمیته های ذریبخت کنگره" به معنای کمیته مالی،

کمیته بانکی، مسکن و امور شهری و کمیته روابط خارجی سنا، کمیته امور مالی، کمیته بانکداری و خدمات مالی و کمیته روابط بین الملل مجلس نمایندگان می باشد.

۳. اجزای تشکیل دهنده: این اصطلاح به معنایی است که در بخش ۱۱ الف (ث) (۱)

قانون سال ۱۹۷۹ مدیریت صادرات [50 U.S.C.APP. 2410 a(e)(1)] بکار رفته است.

۴. توسعه و گسترش: توسعه یا گسترش منابع نفتی، به معنای اکتشاف، استخراج و پالایش، یا انتقال منابع نفتی از طریق لوله می باشد.

۵. مؤسسات مالی: اصطلاح مؤسسات مالی شامل موارد زیر است:

(الف) مؤسسات سپرده پذیر (همان گونه که در بخش ۳ (پ) (۱) قانون بیمه سپرده فدرال تعریف شده است)، از جمله یک شعبه یا نمایندگی یک بانک خارجی (همانگونه که در بخش ۱ (ب) (۷) قانون بانکداری بین المللی ۱۹۷۸ تعریف شده است)؛

(ب) مؤسسه اعتباری؛

(پ) شرکت وثیقه گذاری از جمله شرکت واسطه یا معامله گر؛

(ت) شرکت بیمه از جمله نمایندگی بیمه یا بیمه گر؛

(ث) هر نوع شرکت دیگری که خدمات مالی ارائه کند؛

۶. کالای تمام شده^۱ دارای معنایی است که در بخش ۱۱ الف (ث) (۲) قانون سال

۱۹۷۹ مدیریت صادرات [50 U.S.C. App.2410 oa(e)(2)] بکار رفته است.

۷. شخص بیگانه به معنی زیر بکار رفته است:

(الف) فردی که شخص آمریکایی نیست یا به صورت قانونی برای اقامت دائم در آمریکا پذیرفته نشده؛ یا

(ب) بنگاه، شرکت، یا دیگر مؤسسات غیرحکومتی که شخص آمریکایی نیستند.

۸. کالا و تکنولوژی: دارای معنایی است که در بخش ۱۶ قانون سال ۱۹۷۹ مدیریت

صادرات (50 U.S.C.APP. 2415) بکار رفته است.

۹. سرمایه‌گذاری: اصطلاح "سرمایه‌گذاری" به معنای فعالیتهای زیر می‌باشد، مشروط بر اینکه این فعالیتهای بدنبال توافق یا حقوقی که بر مبنای آن توافق اعطا می‌شود، اجرا گردد، و آن توافقی است که با حکومت ایران یا مؤسسه غیرحکومتی در ایران یا حکومت لیبی یا مؤسسه غیرحکومتی در لیبی در روز تصویب این قانون و یا پس از آن تاریخ صورت می‌گیرد: الف) انعقاد یک قرارداد که شامل مسئولیت توسعه منابع نفتی واقع در ایران یا لیبی می‌باشد (بسته به مورد)، یا انعقاد قرارداد به منظور نظارت کلی و تضمین اجرای چنین قراردادی توسط شخص دیگر.

ب) خرید سهام مالکیت، شامل حق بهره در همان طرح توسعه؛

پ) انعقاد قرارداد به منظور مشارکت در حق امتیاز، درآمد یا سود در همان طرح

توسعه، بدون توجه به نوع مشارکت.

۱۰. ایران هر کارگزاری یا کارگزاری‌های تابع این دولت را در برمی‌گیرد.

۱۱. دیپلماتها و دیگر نمایندگان حکومت ایران و نهادهای ارتشی و شبه حکومتی

ایران شامل کارمندان، نمایندگان و یا نهادهای وابسته به نهادهای زیر می‌باشد:

الف) وزارت امور خارجه؛

ب) وزارت اطلاعات؛

پ) سپاه پاسداران؛

ت) جهاد سازندگی؛

ث) نیروهای قدس؛

ج) وزارت کشور؛

چ) بنیاد مستضعفان و جانبازان؛

ح) بنیاد نبوت؛

خ) بنیاد پانزده خرداد؛

د) بنیاد شهید؛

ذ) سازمان تبلیغات اسلامی؛

ر) وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

۱۲. لیبی، هر کارگزاری یا کارگزاری‌های تابع این دولت را در بر می‌گیرد.

۱۳. ادوات انفجار هسته‌ای: ادوات انفجار هسته‌ای به معنای هرگونه ادوات سوار شده

و یا سوار نشده می‌باشد، که به منظور رهاشدن آبی مقداری انرژی هسته‌ای از ماده هسته‌ای

ویژه (که در بخش ۱۱ قانون ۱۹۵۴ انرژی اتمی شرح آن رفته است) طراحی شده باشد که

بیشتر از مقدار انرژی است که از انفجار یک پوند تی.ان.تی حاصل می‌شود.

۱۴ شخص، شخص به معنای:

(الف) یک شخص حقیقی،

(ب) شرکت، اتحادیه تجاری، مشارکت، انجمن، تراست، هر مؤسسه، سازمان و یا گروه غیرحکومتی و یا هر مؤسسه حکومتی که به عنوان شرکت تجاری عمل می‌کند، می‌باشد،

(پ) هر مؤسسه جایگزین و یا مؤسسه‌ای که در بند فرعی (ب) شرح آن رفت.

۱۵ منابع نفتی: "منابع نفتی" شامل نفت و گاز طبیعی می‌باشند.

۱۶. ایالات یا ایالت متحده: "ایالات متحده" یا "ایالت" به معنای چند ایالت، ناحیه

کلمبیا، مشترک المنافع پرتوریکو، مشترک المنافع جزایر شمالی ماریان، ساموای آمریکا، گوام، جزایر ویرجین و دیگر سرزمینها یا مستملکات ایالات متحده می‌باشد.

۱۷. شخص ایالات متحده: "شخص ایالات متحده" به معنای:

(الف) شخص حقیقی است که شهروند ایالات متحده و یا فردی است که تابعیت

دائمی ایالات متحده را دارد؛

(ب) شرکت یا سایر مؤسسات حقوقی که تحت قوانین ایالات متحده، هر ایالت یا

سرزمین وابسته به آن یا ناحیه کلمبیا تشکیل شده باشد، یا چنانچه اشخاص حقیقی که در بند

فرعی (الف) شرح آن رفت، مستقیم و یا غیرمستقیم مالک بیش از ۵۰ درصد موجودی و اریز

نشده یا سایر منافع حاصل در این مؤسسه حقوقی باشند.

اصلاح عنوان این قانون: "قانون اعمال مجازاتها بر اشخاصی که مستقیماً اقدام به

سرمایه‌گذاری‌های مشخص نموده که به افزایش توان ایران و لیبی در توسعه منابع نفتی کمک

می‌نماید و اعمال مجازاتها بر اشخاصی که اقلام و ویژه‌ای را صادر می‌کنند که توان تسلیحاتی

لیبی را تقویت نموده و به توسعه منابع نفتی این کشور و حصول سایر اهداف کمک می‌کند."